

det Riksdagen ville i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att icke till ordinarie embets- eller tjänstemän vid statens jernvågstrafik måtte antagas personer, som förut innehafva och behålla annan ordinarie tjänst med lön.

Stockholm den 16 Februari 1871.

På Utskottets vägnar:

Arvid Gumælius.

N:o 10.

Ank. till Riksd. Kansli d. 16 Febr. 1871, kl. 2 e. m.

Andra Kammarens Andra Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 6, i fråga om förenkling och afskaffande af militära och civila uniformer.

Riksdagens Andra Kammare har till Utskottet öfverlemnadt en af Herr *Jöns Pehrsson* väckt motion, N:o 85, om att Riksdagen måtte hos Kongl. Maj:t anmäla "sin mening vara":

"att uniformerna inom arméen böra förenklas till den mest enkla, minst kostsamma, men starka och ändamålsenliga beskaffenhet;"

"att de civila embetsmännens uniformer afskaffas;" och

"att ett enkelt igenkänningstecken begagnas af embetsmännen vid deras tjänstgöring."

Inom Utskottet har man varit ense om önskligheten af, att onödiga uniformer, synnerligen granna paraddräfter, måtte försvinna; att de behöfliga måtte möjligast förenklas, och att tjänstemän, som hafva mycken beröring med allmänheten, borde åläggas att i tjänstgöring vara försedda med någon billig och ändamålsenlig uniform eller annat tjänstetecken. Att många civila embets- och tjänstemän icke hafva någon uniform att nyttja, då sådant kunde vara allmänheten till gagn, men deremot "vid bröllop, barndop och begrafningar" uppträda i grannläts-

drägter, hvarigenom de skilja sig från mängden, och hvilkas dyra glitter icke alltid torde öfverensstämma med personens tillgångar, är onekligen något oegentligt.

Emellertid har Utskottet trott, att en sannolikt förestående, genomgripande arméorganisationsförändring nödvändigtvis måste, utan särskild tryckning, medföra en grundlig förändring jemväl af det militära uniformsväsendet. Det är dervid icke gerna möjligt förbise, att, hvad manskapet beträffar, hvarje öfverflödig småsak genom mångfalden blir betungande, och att uniformerna helt enkelt måste vara ändamålsenliga, billiga och hållbara. Hvad åter angår befälet, kunna vederbörande icke heller blunda för den krigserfarenhet, som bannlyser glitter och bjefs vid tider af allvar, och, i samma mån krigaryrket blir mera borgerligt, mindre kastartadt, skall det icke blott icke anses nödigt, utan rent af otjenligt, att en militärisk befälsperson i fred har en dräkt för exercisfältet, en annan för danssalen, af hvilka ingendera rätt passar, då det gäller.

Beträffande civila paraduniformer torde än mindre en särskild skriftväxling mellan statsmakterna vara nödig. De bortblåsas mer och mer af tidsandan. Omildt vore att ej unna dem, som redan ega sådana granna drägter, att få begagna dem, då tillfälle gifves. Och man har allt skäl antaga, att för hvarje år ett mindre antal sådana uniformer tillverkas. Yngre embetsverk hafva icke fått uniform för sig föreskrifven eller hafva erhållit rätt, men icke skyldighet, att anlägga sådan, i hvilket sistnämnda fall rättigheten allt mindre och mindre tillgodogöres; och detsamma torde väl blifva händelsen, hvarhelst en förman för ett verk finner anledning underätta sina underlydande, att han icke gör anspråk på eller ens önskar att se dem i paraduniform vid uppvaktningar och dylikt, hvarefter, i mån som de civila paraduniformerna glesna, deras fullständiga försvinnande naturnödvändigt skall påskyndas.

Tiden arbetar oafåtligt och med framgång på att till erkänd sanning göra orden: "Dräkten är ej mannen."

Hvad slutligen beträffar förslaget om ett allmännare anläggande af tjenste-tecken under tjensteutöfning, erkänner Utskottet detsamma vara till uppmärksamhet berättigadt; men då motionären i detta fall inskränkt sig till en kort antydning, saknar Utskottet tillräcklig anledning att i ärendets outredda skick ensamt för denna punkt föreslå en Riksdagens skrifvelse till Kongl. Maj:t.

Utskottet hemställer:

att Herr Jöns Pehrssons motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 16 Februari 1871.

På Utskottets vägnar:

Arvid Gumælius.

Reservation.

I betraktande deraf, dels att en armé-omorganisation torde vara förestående och dels att Utskottet godkänt motiven för motionen, anse undertecknade reservanter tiden nu vara både inne och lämplig för en underdånig skrifvelse i ämnet, på det Kongl. Maj:t måtte få kännedom om allmänna tänkesättet i landet; hvadan vi, utan att godkänna motionärens skriftsätt, för vår del tillstyrka en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t i det syfte motionären antydt.

and give A. W. Westerdal, M. Jonsson, and C. A. Jönsson.

Reservation.

I betraktande deraf, dels att en armé-omorganisation torde vara förstående och dels att Utskottet godkänt motiven för motionen, anse undertecknade reser vanter tiden nu vara både inne och lämplig för en underdånig skrifvelse i ämnet, på det Kongl. Maj:t måtte få kännedom om allmänna tänkesättet i landet; hvadan vi, utan att godkänna motionärens skrifsätt, för vår del tillstyrka en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t i det syfte motionären antydt.

and give A. W. Westerdal, M. Jonsson, and C. A. Jönsson.

I paragrafiet om uppgiftsättningen som följer, återfinns, i stort sett, de citat som de citat plac-

Stockholm, tryckt hos A. L. Norman, 1871.